

[Aksel Møller.]

ikke længere er Medlem af dette høje Ting, eller hvor man har en eller anden udmærket Mand, som ikke er Medlem af Rigsdagen, og som man gerne vil begunstige og drage frem ved at give en saadan Opgave. Men det er ikke vor Opgave at gøre Partierne mere og mere til noget centralt i dansk Forfatningsliv og dansk Statsskik. Vi maa holde for, at det er Rigsdagen, og Rigsdagen som saadan, der udpeger de paagældende. Derfor maa det ogsaa være Rigsdagsmænd der udpeges, og derfor maa de paagældendes Mandat ophøre, naar de ikke længere er Medlemmer af Rigsdagen. Men jeg glæder mig altsaa til at høre, hvorledes den højt-ærede Minister fra den gældende Lov er naaet til det yderst fornuftige Forslag, som Ministeren nu desværre er ved at forlade.

Houmann: Jeg skal ikke bestride det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansens Udtalelse om, at den danske Statsradiofonis Ledelse er den mest demokratiske Ledelse, han kender, selv i Sammenligning med vore Nabolande. Men det udelukker ikke, at den muligvis kunde blive en Smule mere demokratisk, og det var det, jeg tilsigtede med de Ord, jeg udtalte, og det haaber jeg ikke, det ærede Medlem kan have noget som helst imod.

Hvad angaar Programmerne og den Utilfredshed, jeg omtalte vedrørende Statsradiofonien, er jeg ikke enig med det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen i, at denne Utilfredshed alene klares, fordi man nu er i Besiddelse af meget rige tekniske Hjælpe-midler og kan iværksætte store *feature*-Programmer, og hvad vi ellers har læst om i den seneste Tid. Jeg tror, at Betingelsen for at skabe en større Tilfredshed med Radiofonien ude omkring i Befolkningen er, at der etableres en meget intimere Kontakt mellem Lytterne og Ledelsen. Det er i hvert Fald aldrig før set, at en Ledelse har taget Skade af at være i meget snæver Kontakt med de Grupper og Masser, den ledede, og jeg tror heller ikke, der vilde ske nogen som helst Skade ved, at Radoraadet fremtidig fremgik ved Valg af samtlige Lyttere i Stedet for som nu gennem en Udpegning dels af Ministeren, dels af de bestaaende Lytterorganisationer.

Undervisningsministeren (Hartling): Jeg forstaaer ikke rigtig, hvorfor det ærede Medlem Hr. Aksel Møller er saa interesseret i, hvordan jeg er kommet til at lægge Tilsynsraadet ved Det kongelige Teater til Grund. Det er jeg kommet til ved den simple Over-

vejelse, at jeg i og for sig syntes, det var det rigtigste. Det vedkender jeg mig aabent. Men naar der her i Rigsdagen fra mange Partiers Side rejses Ønske om at komme over paa det andet Grundlag, saa er det for mig saa ringe et Spørgsmaal, at jeg gerne gaar med til det.

Det ærede Medlem sagde, at det blev en Partisag at vælge til Raadet. Men det er det da ogsaa nu. Hvis et Parti har Repræsentation i Finansudvalget, udpeger det Repræsentanter til Radoraadet. Jeg har altsaa den Tillid til Rigsdagens Partier, at jeg frit vil lade dem udpege disse Repræsentanter. Jeg er ikke bange for dette. Det synes jeg er en meget god Motivering for at kunne gaa med til denne Ændring.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en meget kort Bemærkning.

Aksel Møller: Jeg skal af Hensyn til den Maade, paa hvilken Formanden understregede „meget“, ikke replicere til Ministerens Forsøg paa at opstille en saglig Motivering mod mine Argumenter. Det er mig tilstrækkeligt, at Ministeren har erkendt, at hans første Forslag er det rigtigste. Jeg føler mig inderlig overbevist om, at jeg stadig væk er i det allerbedste Selskab.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Skolelæger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3327; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 2852).

Sagen sattes til Forhandling.

Alfred Andreassen: Interessen for Børnenes Sundhed har altid været levende i Forældre- og Lærerkredse. Det hører til Forældrenes største Glæde at se deres Børn vokse sig sunde og stærke, og for Skolens Arbejdere, for Lærerne, er det ikke alene en Glæde at færdes mellem sunde og glade Elever, men Skolens Arbejde lykkes langt lettere og bedre, naar Eleverne møder raske og veloplagne til Arbejdet paa Skolen. At et Samfund staar sig ved at ofre betyde-